

Afgang til Sagførernæring, og saa forøvrigt stemme for alle de øvrige Paragrafer med den Begrundelse, at man ikke vil lægge Lovforslaget Hindringer i Veien, men bidrage Sit til, at det kan gaa videre sin naturlige Gang til det andet Thing.

Justitsministeren (Melleman): Seg skal følge de foregaaende ærede Taleres Exempel ved ikke at udtale mig meget udførlig om de enkelte Punkter. Det, som i dette Afsnit er Hovedspørgsmaalet, er jo, som allerede et Par ærede Talere have antydet, Spørgsmaalet om de saakaldte danske Jurister, om deres Afgang til at blive Underrettsaagførere skal opretholdes eller ikke. Seg skal ikke gjentage de Grunde, som ere anførte af den ærede Ordfører, som jeg i det Hele taget slutter mig til, og heller ikke de Grunde, som jeg i sin Tid anførte ved Sagens foregaaende Behandling her i dette Thing. Der er egentlig kun eet Punkt, hvor jeg dog finder mig foranlediget til at sætte et Mærke ved de Udtalelser der fremkom fra det ærede Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen), idet det nemlig af disse fremgik, at det ærede Medlem, og vel altsaa ogsaa hans Meningsfæller, i det Hele ikke synes at ønske den saakaldte Retsreform. Saavidt jeg erindrer, tilføjede det ærede Medlem, at man „heldigvis“ — eller det ærede Medlem, brugte maasse et lignende Udtryk — vel ikke vilde faae denne Retsreform, ligesom han ogsaa hentyede at forudsætte, at dette i hvert Tilfælde ikke blev førend engang i næste Aarhundrede. Seg skal naturligvis ikke her komme videre ind paa Spørgsmaalet om Dnskeligheden eller Ikke-Dnskeligheden af Retsreformen, men den Stemning imod denne, som faaledes er kommen til Orde i det ærede Medlems Udtalelser, er dog ret karakteristisk, og jeg vil derfor tillade mig at fremhæve den overfor og i Sammenligning med Udtalelser, som vi jævnlig høre i det andet Thing om Dnskeligheden af at faae en saadan Retsreform saa snart som mulig. Det er ganske vist ikke min Mening, at det vilde være heldigt, om det skulde vare ind i næste Aarhundrede, inden man kunde komme saavidt, at man i det Mindste kom til mundtlig Procedure; men ganske vist, skulde der virkelig i Befolkningen i sin Helhed være Stemning imod at faae Forandring paa dette Omraade og Dnske om at beholde det Bestaaende, saa maa man vel finde sig deri. — Seg vil for Resten med Hensyn til den Forbindelse, hvori man har sat Spørgsmaalet om de danske Jurister med Retsreformen, sige dette, at hvis man vil hane Veien for Retsreformen — det er na-

turligvis en ganske anden Sag, naar man helst vil være fri for den — maa man dog i Tide begynde med at sørge for at skaffe det fornødne Personel til Stede. Seg har allerede for mange Aar siden udtalt det paa Tryk — det var den Gang da Sagførervæsenet af 1868 var til Forhandling — at man da allerede burde have dette Hensyn in mente og som Følge deraf udelukke de saakaldte danske Jurister. Grunden, hvorfor jeg nemlig tror, at de ikke vilde være egnede til at bære en saadan Reform oppe, er egentlig ikke den, at de skulde være mindre vel skaarne for Tungebaandet end de latinske Jurister; den rent formelle Færdighed i at tale er Noget, som i vore Dage breder sig til alle Samfundsklasser, og det er desuden en Færdighed, som i mine Dine er meget lidt værd. Men Grunden til, at jeg ikke mener, at de ere egnede dertil, er den, at de i Reglen ikke ville være i Besiddelse af den almindelige Dannelse, som kræves for at sætte sig ind i noget saadant Nytt, hvortil der blandt Andet vil kræves, at man er i Stand til at læse Skrifter, som ere affattede i fremmede Sprog. Vi ville, dersom en saadan Forandring skulde ske, i det Mindste i mange Tider ikke kunne hjælpe os med vor egen Literatur; men skal man virkelig med nogen Nytte udføre en saadan Reform, saa er det bl. A. temmeligt nødvendigt, at de vedkommende Sagførere ere i Stand til i alt Fald ved given Velighed at sætte sig ind i og læse de Bøger om de paa-gældende Emner, som i længere Tid vistnok udelukkende ville findes i andre Sprog. Seg tror derfor ganske vist, at en af Grundene, hvorfor danske Jurister ikke vilde være egnede dertil, er den, at man ikke kan gjøre Regning paa, at de ere i Besiddelse af den almindelige Dannelse, som kræves; naturligvis kunne de undtagelsesvis have den, men man kan ingen Garanti have derfor. Foraaavidt man har villet gjøre gjældende, at de danske Jurister ere saa billige, hvorimod de latinske Jurister koste Staten saa mange Penge, vil jeg dog dertil sige, at det Sidste egentlig ikke er Tilfældet. De latinske Jurister koste egentlig ikke Staten Noget, lige saa lidt som danske Jurister gjøre det. Seg gaar nemlig ud fra, at et Universitet og dertil hørende juridisk Fakultet maa man have alligevel, hvordan man end indretter sig. Naar man overhovedet vil have et Universitet, som repræsenterer alle de Videnskaber, der indtage deres Plads i Tiden, maa man ogsaa have et juridisk Fakultet ved Universitetet; dette betragter jeg som en Selvfølge. Men affet herfra koste de latinske Jurister Staten ikke Noget. De maa jo selv arbejde,